

tidligere Interessenter. En saadan Kasse kræver derhos en selvstændig og forholdsvis omstændelig Administration, paa hvilken det, naar Kassen er grundet paa Indstud af Interessenter, vil være nødvendigt at lade disse have Indflydelse, et Forhold, som er lidet heldigt, naar henjes til Bansteligheeden af de Opgaver, som stilles Bestyrelsen, og de Forudtæntninger, som derfor maa udtræbes af sammes Medlemmer.

For de tidligere jydsk-sjællandske Statsbaners Bedkommende, hvis Personale paa Forhaand var særlig ugunstig stillet, fordi det ved Loven af 14de Marts 1867 § 4 var forbudt at tilsigte dette nogen Pensionsret, blev man herved, da en Ordning i saa Henseende fandtes ikke ganske, at kunne undværes, tvungen ind paa en Selvpensionering gennem Opparing af Bidrag af en Del af de Ansatte til deres Alderdoms- og Enkeforsørgelse, hvilket blev ordnet ved et af Indenrigsministeriet under 10de Mai 1869 udfærdiget Regulativ. Ifølge dette er enhver ved Banerne fast ansat Bestillingsmand, der oppebærer sin Lønning maanedsvis (herunder altsaa ikke indbefattet hele det hidtil med Uge- og Dagløn normerede underordnede Personale), forpligtet til at anvende mindst 10 pCt. af den ham tillagte Løn til Alderdomsforsørgelse og Forsørgelse for sine Efterlevende, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til, hvad han til udelukkende Forsørgelse for sine Efterlevende anvender Mere end 5 pCt. Fritagelse for den ommeldte Forpligtelse kan dog af Indenrigsministeriet tilstaaes den Bestillingsmand, som godtgjør, at han er i Besiddelse af en tidligere erhvervet Pension, Livrente eller anden sikker Forsørgelse for sig eller Hustru og Børn. Naar Bestillingsmanden affediges, inden han har opnaaet en Alder af 55 Aar, udbetales det opsparede Beløb ham kontant. Efter Afstedigelsen i en ældre Alder, skal der for hans Tilgodehavende erhverves en Livrente for ham og, dersom han er gift, for hans Hustru ligeledes en Livrente eller en Overlevelsesrente eller en ved Mandens Død forfaldende Kapital, saaledes at omtrent en Trediedel af den opsparede Sum anvendes til Forsørgelse for Hustruen. Dør Bestillingsmanden i Tjenesten og efterlader Enke, skal der for den opsparede Sum indkjøbes en Livrente for hende. Efter Omstændighederne kan dog indrømmes kontant Udbetaling af en Del af Summen. Efterlader Bestillingsmanden ikke Enke, men Børn under 18 Aar, skal der for hvert Barn indkjøbes en lige stor aarlig Livrente, ophørende med Barnets fyldte 18de Aar.

Ved Lov af 29de Marts 1878 er det bestemt, at Lønningsafdragene kunne indsættes i Statskassen til Forrentning for de Paagældende med 5 pCt. aarlig.

Under disse Bestemmelser er efter Banernes Sammenjævnelse indgaaet ikke alene de ved de tidligere jydsk-sjællandske Statsbaner ansatte maanedslønnede Funktionærer, men ogsaa de ved de sjællandske Baner og Svøruerne ansatte, hvis Lønning efter de gjældende Lønningsbestemmelser falder ind under den angivne Kategori, og som ikke allerede forinden den 1ste April 1887 vare Interessenter i den sjællandske Pensionskasse.

Da efter Banernes Sammenjævnelse ensartede Lønningsbestemmelser skulde gjøres gjældende for hele Baneromraadet, hvilket af Hensyn saavel til Banernes Læve som til de Ansatte maatte anses for nødvendigt, medførte den forskjellige Ordning af Alderdoms- og Enkeforsørgelsen i de tvende Omraader en væsentlig Banstelighehed, idet der af de i den sjællandske Pensionskasse Interesserede ifkun afdrages høist 5 pCt. af Lønnen til Pensioneringen, medens der af de andre Ansatte, der vare underkastede Bestemmelserne af 10de Mai 1869, blev affortet 10 pCt. af Lønnen til Alderdoms- og Enkeforsørgelse. Det var et saa uheldigt Misforhold mellem Funktionærer, der vare ensstillede i Henseende til tjenstlige Pligter, og som derfor ogsaa havde Krav paa, saa vidt Forholdene tillode det, at stilles lige i Henseende til Rettigheder, at Ministeriet ikke kunde forsvare at undlade at træffe Foranstaltninger til saa vidt mulig at hæve dette Forhold. Efter den Ministeriet tilkommende Bemærkning var man nærmest henvist til at søge Rigtighed tilveiebragt gennem Regulering af Lønningerne, men om i det Hele at ned sætte de sjællandske Lønninger, der i Forveien ikke vare rigelig ansatte, og hvoraf endog enkelte, t. Ex. Togpersonalets Lønninger, allerede forud vare tilfugtede og bleve nedsatte ved Gjennemførelsen af ensartede Lønningsbestemmelser, kunde der ikke vel blive Tale, ikke alene af Hensyn til en saadan Foranstaltningens ekstraordinære og uheldige Art, men ogsaa fordi der herved i Virkeligheden i alt Fald i lang Tid ingen Ligevægt vilde blive tilveiebragt mellem Lønning og Pensionsbidrag for de tvende Grupper af Funktionærer, idet der ved Overenskomsten af 1ste—2den September 1880 var sikret de sjællandske Baners Funktionærer ved Overgangen til Staten de dem hidtil tilkommende Rettigheder, og man altsaa vilde være nødsaget til at indrømme alle de Bedkommende som personligt